

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2023/C 34/10)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Rosé d’Anjou”

PDO-FR-A1007-AM02

Data przekazania informacji: 11.11.2022 r.

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Oficjalny kod geograficzny

Zaktualizowano gminy obszaru geograficznego oraz obszaru bezpośredniego sąsiedztwa według oficjalnego kodu geograficznego.

Nie ma to wpływu na granice wyznaczonego obszaru geograficznego.

Zmieniono pkt 6 i 9 jednolitego dokumentu.

2. Wyznaczone działki rolne

Dodano datę zatwierdzenia przez właściwy organ krajowy zmiany dotyczącej działek wyznaczonych do produkcji w obrębie obszaru geograficznego produkcji. Wyznaczenie granic działek rolnych polega na zidentyfikowaniu na obszarze geograficznym produkcji działek nadających się do produkcji produktu objętego daną chronioną nazwą pochodzenia.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

3. Odstęp między krzewami winorośli

Minimalny odstęp między krzewami w rzędzie zwiększono z 1 m do 0,90 m.

Celem tej zmiany jest zwiększenie gęstości nasadzeń winorośli bez zmiany odstępów między rzędami.

Dodano również przepis szczególny dotyczący winorośli na zboczach o nachyleniu powyżej 10 %, gdzie minimalny odstęp między krzewami może wynosić 0,80 m.

Celem tego uzupełnienia jest uwzględnienie szczególnego przypadku winorośli sadzonych na dość stromych zboczach, w przypadku których stosuje się szczególny sposób sadzenia (nasadzenia równoległe do zbocza, a nie prostopadle do niego).

Zmieniono pkt 5 jednolitego dokumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

4. Cięcie

Zasady dotyczące cięcia zharmonizowano na poziomie chronionych nazw z obszaru Anjou Saumur w Dolinie Loary (fr. *Val de Loire*).

Celem tej harmonizacji jest poszerzenie wiedzy podmiotów gospodarczych i uproszczenie kontroli. Przedmiotowa zmiana wprowadza możliwość dostosowania się plantatorów winorośli do przymrozków, które występują coraz później.

Zmieniono pkt 5 jednolitego dokumentu.

5. Związek

Związek zmieniono poprzez zmianę odniesienia do roku 2018 na odniesieniu do roku 2021.

Zmieniono pkt 8 jednolitego dokumentu.

6. Środki przejściowe

Ze specyfikacji produktu usunięto środki przejściowe, które wygasły.

Dodano środek przejściowy w związku nowym wytyczeniem granic działek w niektórych gminach.

Nie wymaga to zmian w jednolitym dokumencie.

7. Etykietowanie

Zasady dotyczące etykietowania doprecyzowano i zharmonizowano na poziomie chronionych nazw z obszaru Anjou Saumur w Dolinie Loary. Przedmiotowa zmiana ma charakter wyłącznie redakcyjny.

Zmieniono pkt 9 jednolitego dokumentu.

8. Odniesienie do organu kontrolnego

Brzmienie odniesienia do organu kontrolnego zmieniono w celu ujednoczenia brzmienia z innymi specyfikacjami nazw pochodzenia. Przedmiotowa zmiana ma charakter wyłącznie redakcyjny.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

9. Zmiany redakcyjne

W specyfikacji produktu wprowadzono szereg zmian redakcyjnych.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa lub nazwy

Rosé d'Anjou

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

KRÓTKI OPIS

Są to wina różowe niemusujące posiadające poniższe analityczne cechy charakterystyczne.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 9,50 %.

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach po fermentacji wynosi co najmniej 7 gramów na litr.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 12 %.

Kwasowość lotna, kwasowość ogólna i całkowita zawartość dwutlenku siarki odpowiadają wartościom określonym w przepisach wspólnotowych, ale kwasowość lotna każdej partii wina niepakowanego, które może być opatrzone określeniem „primeur” (wczesne) lub „nouveau” (młode), nie przekracza 10,2 miliekwiwalentu na litr.

Wina zawierają cukry fermentacyjne i charakteryzują się różnym poziomem słodkości. Aromat win jest intensywny i odzwierciedla specyfikę poszczególnych odmian, z których wyprodukowano dane wino. Podstawowy aromat stanowią jednak owoce (brzoskwinia, truskawka, cytrusy itp.). W smaku odnaleźć można odpowiednią równowagę między świeżością a krągłością. Wina charakteryzują się intensywnym, trwałym aromatem.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	9
Minimalna kwasowość ogólna	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Gęstość obsady – odstępy

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 000 roślin na hektar. Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 2,50 metra, zaś odstępy między krzewami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 0,90 metra. Prawo do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia obejmuje zbiory z działek winnic, gdzie odstępy między roślinami w rzędzie jest mniejszy niż 0,90 metra, ale nie mniejszy niż 0,80 m, o nachyleniu większym niż 10 %.

Zbiory z działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin na hektar, ale nie mniej niż 3 300 roślin na hektar, kwalifikują się do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami dotyczącymi zasad odnoszących się do palikowania i wysokości ulistnienia określonymi w niniejszej specyfikacji produktu. Odstępy między rzędami winorośli na tych obsadzonych winoroślą działkach nie może wynosić więcej niż 3 metry, zaś odstępy między krzewami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr.

2. Zasady cięcia i palikowania winorośli

Praktyka uprawy

Winorośl przycina się stosując cięcie krótkie, długie albo mieszane, z maksymalnie 12 oczkami na roślinę.

Winorośl można przycinać pozostawiając 2 dodatkowe oczka na roślinę, pod warunkiem że w stadium rozwoju fenologicznego odpowiadającego 11 lub 12 liściom (układanie pączków owocowych) liczba gałązek owocujących w roku na roślinę nie przekroczy 12.

Wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu odpowiada co najmniej 0,6-krotności odstępu między rzędami, przy czym wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu mierzy się między dolną granicą ulistnienia ustaloną na co najmniej 0,40 metra nad powierzchnią ziemi a górną granicą cięcia wierzchołków pędów winorośli (fr. *rognafe*) ustaloną na co najmniej 0,20 metra nad górnym drutem konstrukcji.

W przypadku działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin na hektar, ale nie mniej niż 3 300 roślin na hektar, obowiązują ponadto następujące zasady palikowania: minimalna wysokość słupków do palikowania od powierzchni ziemi wynosi 1,90 metra; konstrukcja składa się z 4 poziomów drutów; górny drut znajduje się co najmniej 1,85 metra nad ziemią.

3. Nawadnianie

Praktyka uprawy

Nawadnianie jest zabronione.

4. Szczególne praktyki enologiczne

Wykorzystywanie węgla do celów enologicznych, samego lub w mieszkankach stosowanych w preparatach, jest zabronione.

Zabrania się stosowania kawałków drewna.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 12 %.

Poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

5.2. Maksymalna wydajność

75 hektolitrow z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Wszystkie etapy produkcji win, które mogą być objęte kontrolowanymi nazwami pochodzenia „Rosé d'Anjou”, odbywają się na obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2021 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Brion-près-Thouet, Loretz-d'Argenton, Louzy, Plaine-et-Vallées (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej d'Oiron), Saint-Cyr-la-Lande, Sainte-Verge, Saint-Martin-de-Mâcon, Saint-Martin-de-Sanzay, Thouars (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Mauzé-Thouarsais, Sainte-Radegonde i dawnej gminy Thouars), Tourtenay, Val en Vignes (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Bouillé-Saint-Paul, Cersay i Saint-Pierre-à-Champ);
- w departamencie Maine-et-Loire: Allonnes, Angers, Antoigné, Artannes-sur-Thouet, Aubigné-sur-Layon, Beaulieu-sur-Layon, Bellevigne-en-Layon, Bellevigne-les-Châteaux, Blaison-Saint-Sulpice, Bouchemaine, Brain-sur-Allonnes, Brissac Loire Aubance (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Alleuds, Brissac-Quincé, Charcé-Saint-Ellier-sur-Aubance, Chemellier, Coutures, Luigné, Saint-Rémy-la-Varenne, Saint-Saturnin-sur-Loire i Vauchrétien), Brossay, Cernusson, Chalonnes-sur-Loire, Champtocé-sur-Loire, Chaudefonds-sur-Layon, Chemillé-en-Anjou (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Chanzeaux, La Jumelière i Valanjou), Cizay-la-Madeleine, Cléré-sur-Layon, Le Coudray-Macouard, Courchamps, Denée, Dénezé-sous-Doué, Distré, Doué-en-Anjou, Épieds, Fontevraud-l'Abbaye, Les Garennes sur Loire, Gennes-Val-de-Loire (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Chênehutte-Trèves-Cunault, Gennes, Grézillé, Saint-Georges-des-Sept-Voies i Le Thoureil), Huillé-Lézigné (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Huillé), Ingrandes-Le Fresne sur Loire (tylko w odniesieniu do terytorium dawnej gminy Ingrandes), Jarzé Villages (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Lué-en-Baugeois), Lourdes-Rochemenier, Lys-Haut-Layon, Mauges-sur-Loire (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire, La Pommeraye, Saint-Florent-le-Vieil, Saint-Laurent-de-la-Plaine i Saint-Laurent-du-Mottay), Mazé-Milon (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Fontaine-Milon), Montilliers, Montreuil-Bellay, Montsoreau, Mozé-sur-Louet, Mûrs-Erigné, Orée d'Anjou (tylko w odniesieniu do terytorium gmin delegowanych Bouzillé, Champtoceaux, Drain, Landemont, Liré i La Varenne), Parnay, Passavant-sur-Layon, La Possonnière, Le Puy-Notre-Dame, Rives-de-Loir-en-Anjou (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Villevêque), Rochefort-sur-Loire, Rou-Marson, Sainte-Gemmes-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés, Saint-Just-sur-Dive, Saint-Macaire-du-Bois, Saint-Melaine-sur-Aubance, Saumur, Savennières, Soulaines-sur-Aubance, Souzay-Champigny, Terranjou, Tuffalun, Turquant, Les Ulmes, Val-du-Layon, Varennes-sur-Loire, Varrains, Vaudelnay;
- w departamencie Vienne: Berrie, Curçay-sur-Dive, Glénouze, Pouançay, Ranton, Saint-Léger-de-Montbrillais, Saix, Ternay, Les Trois-Moutiers.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité).

7. Odmiany winorośli

Cabernet franc N

Cabernet-Sauvignon N

Cot N - Malbec

Gamay N

Grolleau N

Grolleau gris G

Pineau d'Aunis N

8. Opis związku lub związków

1. Informacje na temat obszaru geograficznego

a) – Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny obejmuje dwa rozległe tereny geologiczne, na których winorośl rośnie głównie na obszarach dorzeczy rzek i kilku płaskowyżach: na zachodzie podłoże prekambryjskie i paleozoiczne łączy się z Masywem Armorykańskim; na wschodzie podbudowa mezozoiczna i kenozoiczna Basenu Paryskiego pokrywa dawne podłoże. Powyższa właściwość geologiczna odróżnia część zachodnią obszaru geograficznego, charakteryzującą się występowaniem łupków, zwłaszcza dachówkowych, nazywaną lokalnie „Andegawenią czarną”, od części wschodniej obszaru geograficznego, wyróżniającej się występowaniem kredy tufowej (fr. *craye tuffeau*) (Saumur), nazywanej lokalnie „Andegawenią białą”.

Obszar geograficzny, związany historycznie z dawną prowincją Andegawenii, w 2021 r. obejmował głównie południową część departamentu Maine-et-Loire (68 gmin), a także północne obrzeża departamentów Deux-Sèvres (11 gmin) i Vienne (9 gmin).

Na działkach wyznaczonych do zbioru winogron występują gleby powstałe z różnych formacji geologicznych. Gleby te – chociaż bardzo zróżnicowane – są na ogół ubogie i zawierają umiarkowane rezerwy wodne. Charakteryzują się również dobrymi właściwościami termicznymi.

Na obszarze geograficznym panuje umiarkowany klimat oceaniczny charakteryzujący się dość niewielkimi wahaniami temperatury, biorąc pod uwagę z jednej strony stosunkową bliskość Oceanu Atlantyckiego, a z drugiej strony rolę regulatora termicznego, jaką pełnią Loara i jej dopływy, jak również sadzenie winorośli na zboczach wzgórz. Łagodność klimatu regionu obrazuje określenie „andegaweńska łagodność” (fr. *douceur angevine*), które dotyczy szczególnie zim, długich wiosen i jesieni. Latem natomiast często występują upały. Północno-zachodnie / południowo-wschodnie wzniesienia chronią obszar przed nierzadko wilgotnymi wiatrami z zachodu. Obszar geograficzny jest zatem terenem, na którym występują niewielkie opady deszczu i na który korzystny wpływ wywiera fen, chronionym przed wilgocią oceaniczną dzięki wyższemu położeniu Choletais i Mauges. Roczna suma opadów wynosi 585 milimetrów, natomiast w Choletais blisko 800 milimetrów.

b) – Opis czynnika ludzkiego mającego wpływ na związek z obszarem

Uznaje się, że winnica andegaweńska istnieje nieprzerwanie od I wieku naszej ery. W regionie tym winorośl rozwija się bardzo dobrze, o czym świadczy tych kilka wersów wiersza Apoloniusza (VI wiek): „Niedaleko Bretanii leży miasto zbudowane na skale, obfitujące w bogactwa Ceres i Bachusa, które z języka greckiego wzięło swą nazwę Andégave (Angers)”. Chociaż w regionie Andegawenii uprawa winorośli rozwijała się w całym okresie średniowiecza, klasztorne winnice na brzegach Loary i wokół Angers zaczęły zyskiwać renomę zwłaszcza w XII i XIII w. Dzięki wpływom królestwa Henryka II i Eleonory Akwitańskiej „wino z Andegawenii” dotarło do najzamożniejszych odbiorców.

Produkcja wina zaczęła się dynamicznie rozwijać w XVI wieku dzięki przybyciu na te tereny holenderskich kupców poszukujących wina, które mogliby zabrać do kraju i swoich kolonii. Holendrzy zaopatrywali się w wina produkowane w regionie na szeroką skalę i w XVIII wieku handel rozwijał się tak dobrze, że w celu usprawnienia transportu rzeka Layon, przecinająca obszar geograficzny, została skanalizowana. Cieszące się znaczną renomą „wina z Andegawenii” były jednak także łakomym kąskiem dla władz podatkowych, które wprowadziły liczne podatki (opłata za utrzymanie murów (fr. *droit de cloison*), podatek od skrzynki, podatek od sprzedaży detalicznej wina (fr. *droit d'appetissement*), podatek w wysokości jednej ósmej ceny, opłata za przewóz itd.) mające negatywny wpływ na handel winami. Wojny wandejskie doprowadziły do całkowitego spustoszenia winnicy. Jej rozkwit nastąpił ponownie w XIX wieku. W 1881 r. winnica zajmowała powierzchnię 45 000 hektarów, z czego 10 000 hektarów przetrwało do 1893 r., po inwazji filoksery.

Andegawenia zawdzięcza swoją sławę głównie produkcji win białych wytwarzanych z odmiany winorośli chenin B. Po kryzysie wywołanym przez filokserę nastąpił jednak szybszy rozwój winnic, w których uprawiano odmianę cabernet franc N, oraz – nieco później – winnic obsadzonych odmianą cabernet-sauvignon N. Na początku XX wieku produkcja wina ukierunkowana była głównie na wytwarzanie lekkiego wina serwowanego w kawiarniach, nazywanego lokalnie „rouget”, co stanowiło pierwszy etap przemiany winnic andegaweńskich. Winnice te, związane z odmianami grolleau N i grolleau gris G, z których powstają słabo zabarwione wina „clairet”, oraz dodatkowo z odmianami gamay N i pineau d'Aunis N, przyczyniają się do znacznego rozwoju produkcji słynnych win różowych stanowiących symbol przedmiotowego obszaru, objętych kontrolowanymi nazwami pochodzenia „Cabernet d'Anjou” i „Rosé d'Anjou”. Drugi etap tej przemiany opierał się na zdobytym przez producentów doświadczeniu w zakresie prowadzenia winnicy. Obserwacja i analiza najlepszego dostosowania miejsca uprawy danej odmiany winorośli do właściwości tej odmiany, ocena potencjału zbiorów i opanowanie technik produkcji wina doprowadziły do rozwoju produkcji win czerwonych na początku lat 60. XX wieku.

2. Informacje na temat jakości i cech charakterystycznych produktów

Wina różowe zawierają cukry fermentacyjne i charakteryzują się różnym poziomem słodkości. Aromat win jest intensywny i odzwierciedla specyfikę poszczególnych odmian, z których wyprodukowano dane wino. Podstawowy aromat stanowią jednak owoce (brzoskwinia, truskawka, cytrusy itp.). W smaku odnaleźć można odpowiednią równowagę między świeżością a krągłością. Wina charakteryzują się intensywnym, trwałym aromatem.

3. Związki przyczynowe

Niepowtarzalny smak wina o wyczuwalnej świeżości wynika z połączenia północnego położenia winnicy charakteryzującej się szczególnym krajobrazem z łagodnym klimatem oraz wyjątkowymi cechami geologicznymi i pedologicznymi obszaru.

Różnorodność warunków uprawy, a w szczególności różnorodność warunków geologicznych i pedologicznych, umożliwiła producentom zapewnienie każdej zdomowionej odmianie winorośli optymalnych warunków wzrostu. Obserwacja i analiza zachowania winorośli prowadzone przez producentów wina umożliwiają im zatem wyznaczenie odpowiedniego miejsca zasadzenia winorośli.

O ile odmiany winorośli grolleau N, grolleau gris G lub pineau d'Aunis N, które wykorzystuje się do produkcji owocowych win różowych, uprawia się na piaszczysto-kamienistych wzgórzach i uskokach, o tyle odmiany winorośli cabernet franc N i cabernet-sauvignon N wykorzystywane do produkcji krągłych win różowych o dużej trwałości aromatycznej, najlepiej rosną w miejscach, w których występują gleby płytkie lub brunatne, o uregulowanym dopływie wody.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

API

Ramy prawne:

przepisy UE

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji i produkcji wina, które może zostać objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Rosé d'Anjou”, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2021 r.:

- w departamencie Indre-et-Loire: Saint-Nicolas-de-Bourgueil;
- w departamencie Loire-Atlantique: Ancenis-Saint-Géréon (tylko w odniesieniu do terytorium dawnej gminy Ancenis), Le Loroux-Bottereau, Le Pallet, La Remaudière, Vair-sur-Loire (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Anetz), Vallet;
- w departamencie Maine-et-Loire: Orée d'Anjou (tylko w odniesieniu do terytorium gminy delegowanej Saint-Laurent-des-Autels), Saint-Martin-du-Fouilloux.

Etykietowanie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Nazwę można uzupełnić określeniem „primeur” lub „nouveau”, zgodnie z przepisami określonymi w specyfikacji produktu.

Określenia fakultatywne, których stosowanie, zgodnie z przepisami wspólnotowymi, mogą regulować państwa członkowskie, zapisuje się na etykiecie czcionką o wymiarach (wysokość, szerokość i grubość) nieprzekraczających dwukrotności wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Kontrolowaną nazwę pochodzenia można uzupełnić, dodając do niej nazwę geograficzną „Val de Loire”, zgodnie z zasadami określonymi w specyfikacji produktu. Czcionka, którą zapisana jest nazwa geograficzna „Val de Loire”, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż dwie trzecie wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

W prezentacji i opisie win zabrania się stosowania terminu „cabernet” lub wzmianek o odmianie cabernet sauvignon N lub cabernet franc N.

Oznaczenie rocznika win opatrzonych określeniami „primeur” lub „nouveau” jest obowiązkowe.

Na etykiecie wina można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że: – chodzi o miejsce (fr. *lieu-dit*) wpisane do ksiąg wieczystych; – że jest ona wymieniona w deklaracji zbiorów. Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-cea1d3f7-577f-445e-9e58-b708a8d13eb8
